

Spm. nr. S 710

Til *justitsministeren* (15/2 94) af:

Gade (SF):

»Vil ministeren sikre, at den igangværende midlertidige stikprøvekontrol af rejsende mellem Danmark og Sverige ikke antager karakter af en total kontrol af alle rejsende?«

Begrundelse

I TV-Lorry den 14. februar 1994 har en politbetjent givet udtryk for, at 90 pct. af alle rejsende bliver kontrolleret. Med et så stort antal kontrollerede bliver der næsten tale om en fuldstændig kontrol, hvorfor man efter spørgereens opfattelse ikke længere kan tale om stikprøvekontrol.

At der kun skal være tale om stikprøvekontrol i denne 3-måneders-periode, anser spørgeren for vigtigt, idet en udvikling i retning af total kontrol i realiteten vil underminere den nordiske pasunion. Derfor håber spørgeren, at ministeren vil indskærpe, at der skal være tale om reel stikprøvekontrol.

Foreløbigt svar (25/2 94):

Justitsministeren (Erling Olsen):

Justitsministeriet har til brug ved besvarelsen af spørgsmålet anmodet Rigspolitichefen om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil Justitsministeriet vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 747

Til *miljøministeren* (24/2 94) af:

Gade (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at vejledningen i affaldsdeponering ændres, således at overskudsjord fra bl.a. bygge- og anlægsarbejder i fremtiden defineres som en affaldstype, der er omfattet af affaldsbekendtgørelsen, hvilket vil medføre, at overskudsjord kan anvises af kommunerne og uacceptabel bortskaffelse undgås?«

Begrundelse

Jord fra opgravninger i forbindelse med bygge- og anlægsarbejder karakteriseres som overskudsjord. Overskudsjord betragtes ifølge

Vejledning i affaldsdeponering nr. 4/1982 ikke som affald og kan derfor deponeres uden miljømyndighedernes tilladelse. Bortskaffelsen kan i dag kun reguleres, hvis jorden konkret er konstateret forurenet.

Store mængder overskudsjord tilføres i dag jordtipe, fyldpladser og lossepladser uden kendskab til jordens forureningsgrad og uden kontrolmuligheder for miljømyndighederne. En del af jorden, specielt fra byområder, er sandsynligvis forurenet.

Jorden tilføres pladser, der ofte er placeret i gamle grusgrave eller andre råstofgrave, og som ikke er godkendt til modtagelse af forurenet jord, samtidig med at de ofte er beliggende i områder med grundvandsinteresser. Der er således risiko for, at udnytteligt grundvand i disse områder forurennes som følge af tilførslen af denne overskudsjord.

Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen har i rapporter fra 1992 og 1993 om »konflikter mellem grusindvinding og grundvandsinteresser« redegjort for dette problem. At problemet er en realitet, har forureningsundersøgelser i grusgrave, som Århus Amt har udført i 1993, også bekræftet.

Det er således afgørende, at overskudsjord fra potentielt belastede områder som udgangspunkt altid betragtes som affald, så bortskaffelsen kan reguleres efter affaldsbekendtgørelsen. Det forudsætter imidlertid en ændring af Vejledning i affaldsdeponering.

Svar (7/3 94):

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg har allerede taget initiativ til at tage spørgsmålet om deponering af overskudsjord op til nærmere vurdering.

Hvad angår den forurenede jord, der kun udgør en del af den betydelige mængde, der stammer fra bygge- og anlægsarbejder, er den omfattet af bekendtgørelse nr. 131 af 21. marts 1993 om affaldsbortskaffelse og derfor omfattet af den kommunale anvisningspligt. I udkastet til vejledningen til bekendtgørelsen, som netop har været til høring, præciseres kommunernes pligt til at udarbejde regulativer for forurenet jord og gennem planlægning at sikre bortskaffelsesmuligheder for jorden.

Endvidere skal anlæg, som modtager forurenet jord til deponering, miljøgodkendes efter miljøbeskyttelseslovens kap. 5.